

מבשר טוב

סעודה ג' פרשת לך לך תשע"ד
עיה"ק צפת

וַיֹּאמֶר ה' אֶל אַבְרָם לְךָ לְךָ מֵאֲרֶצְךָ וּמִמּוֹלַדְתְּךָ וּמִבְּיַת אָבִיךָ אֶל הָאָרֶץ אֲשֶׁר אֲרָאָךְ (בראשית יב, א), פירש רש"י: "אשר אראך - לא גלה לו הארץ מיד כדי לחבבה בעיניו ולתת לו שכר על כל דבור ודבור". ויש להבין הענין של ליתן לו שכר על כל דיבור ודיבור, דמה שייכות יש בזה שלא גלה לו השי"ת את הארץ מיד שזה יגרום ליתן לאברהם אבינו ע"ה שכר על כל דיבור ודיבור, דבפשטות אין שייכות זה לזה.

ויש לבאר בהקדם מאמר חז"ל (בבא בתרא טז: כגירסת העין יעקב) "רבי שמעון בן יוחי אומר, מרגלית היתה תלויה בצוארו של אברהם אבינו שכל חולה הרואה אותה מיד מתרפא". ויש לומר שמרגלית זו שהיתה תלויה בצוארו של אברהם אבינו הם הדיבורים של אברהם אבינו, שהיה מקרב רחוקים ומגייר גרים ומפיץ את אלקותו ית' בעולם, וכל דיבור שהיה מדבר היתה מאירה לשומעים אותה כמרגלית, ועי"ז היו מתרפאים ברוחניות.

והיינו, שכח אברהם אבינו ע"ה להשפיע ולשכנע בני אדם שיש אלקים בשמים, היה על ידי דיבוריו שהיו כמרגליות, והיה מרפא בזה חולאים רוחניים של כפירה וכדומה. וכחו היה בפה, וכמו שאמרו חז"ל על בני ישראל (ראה מכילתא בשלח ב) תולעת יעקב אין כחה אלא בפה.

והנה הקב"ה אמר לאברהם אבינו (בראשית יב, ב) "והיה ברכה", ואיתא במדרש (בראשית רבה לט, יא) "והיה ברכה, קרי ביה בריכה, מה בריכה זו מטהרת את הטמאים, אף את מקרב רחוקים ומטהרם לאביהם שבשמים", והקשה הכתב סופר (עה"ת, פרשת לך לך ד"ה והיה ברכה) מדוע פתח המדרש בדבר אחד, מה בריכה מטהרת את הטמאים, וסיים בשני דברים, אף אברהם מקרב רחוקים ומטהר טמאים.

והאמת ששני הדברים הינם דבר אחד, כי אותם רחוקים שקירב אברהם אבינו ע"ה הרי היו טמאים, ועל ידי הדיבורים שדיבר עמהם לקרבם תחת כנפי השכינה, עי"ז גופא טיהרם. כי על ידי קירוב הרחוקים מאלקות וקירובם אליו, בזה השפיע אברהם אבינו ע"ה לטהר הטמאים, ויוצא דבאמת מה שהיה מקרב רחוקים ומה שהיה מטהר טמאים הם דבר אחד, ומיושב קושיית הכתב סופר. עכ"פ מבואר גודל מעלת הדיבור שאדם מדבר לשם שמים, שע"י יכול לטהר טמאים.

והנה כשיצא אברהם אבינו ע"ה מחרן ללכת לארץ ישראל בצווי של הקב"ה, היו אנשיו המקורבים אליו תמהים, ושאלו אותו מה ראה על ככה לעזור ארצו ומולדתו ובית אביו ללכת לארץ נעלמה, כי לא אמר לו הקב"ה לאיזה ארץ ילך. ואברהם אבינו לא ידע להשיב להם דבר ברור כדרכו תמיד, ותשובתו היתה

מגומגמת, כי אף לעצמו לא ידע להשיב דבר ברור, וממילא היה בזה לכאורה חסרון, שדיבורים אלו לא יכלו לקרב רחוקים.

על כן אמר לו הקב"ה והיה ברכה, ופירש רש"י לתת לו שכר "על כל דיבור ודיבור", והיינו שאף על דיבורים אלו, שלא היו דיבורים בשלימות אלא בבחינת גמגום, גם עליהם קיבל שכר, כי כשמדבר לשם שמים הדברים פועלים את פעולתם אף אם אינם בשלימות.

ובנתיב דברים אלו כתב החתם סופר (עה"ת, פרשת לך לך ד"ה וילך למסעיו, תקצ"ג) שכשירד אברהם למצרים היו ליצני הדור אומרים לו מדוע הטריחך הקב"ה לצאת לחוץ לארץ עקב הרעב, אחר שצווח והטריחך לבוא לארץ ישראל, ולא היה בפיו מענה ברור. ובחזרתו ממצרים לארץ ישראל ענה להם תשובה ברורה, שעל ידי הירידה למצרים נתעשר. וז"ל: "וילך למסעיו (בראשית יג, ג), פירש"י פרע הקפותיו, והייתי רגיל לפרש פריעת הקפותיו היינו לתרץ קושיית ליצני הדור ששאלוהו מה טעם הטריחך הקב"ה לילך ח"ל, ובחזרתו פרע הקפת קושיא הלז, ראו איך הטעינני הקב"ה בעושר גדול כסף וזהב ובגדים וצאן ובקר לרוב".

ואברהם אבינו השפיע ענין זה גם לדורות הבאים, שיקבלו שכר על דיבורים לשם שמים אף שאינם בשלימות, וכמו שדרשו חז"ל על הפסוק (שיר השירים ב, ד) "ודגלו עלי אהבה", ואמרו במדרש (שיר השירים רבה ב, טו. עי"ש עוד) "אמר ר' אחא, עם הארץ שקורא לאהבה איבה, כגון ואהבת ואייבת, אמר הקב"ה ודילוגו עלי אהבה".

וכמ"ש כ"ק אאמו"ר זצוקללה"ה בסה"ק חלקת יהושע (מאמרים, מאמר רביעי, דצ"ד) וזל"ק: "לא לזלזל בדיבורים שבין איש ישראל לקונו, כמ"ש כמה צדיקים שפעלו המתקת הדינים וישועות בדיבורים של אנשים פשוטים למאד, שלא יכלו אפילו להתפלל כהוגן ולומר עברי כראוי, אך שנאמרו בתום לב ובחמימות באמונה פשוטה, כמ"ש במדרש ודלוגו עלי אהבה כגון עם הארץ שקורא לאהבה איבה", עכל"ק, (ועעו"ש ובהערות באריכות מענין זה).

ואפילו אנחה ללא דיבור כלל פועלת בשמים, וכמ"ש (שמות ב, כג) "ויאנחו בני ישראל מן העבודה". ואיתא בתנא דבי אליהו (פרק ד) "מפני מה זכה משה למאור פנים בעולם הזה מה שעתיד הקב"ה ליתן לצדיקים בעולם הבא, מפני שעשה רצונו של הקב"ה ומתאנח על כבודו של הקב"ה ושל ישראל וכו'". הרי שבזכות אנחה בלבד ללא דיבור זכה משה רבינו ע"ה לכל מה שזכה, וכמו כן יש כח גדול לאנחות של בני ישראל, ואף שאינם דיבור ברור.

ולפי הנתבאר כל שיחה שאדם מדבר לשם שמים, כדי לקרב יהודים להקב"ה או לחזק את חבירו וכדומה, אז אף שאין הדיבורים בשלימות, עכ"פ הם פועלים, ומקבל ע"ז שכר. וזה נפעל לדורות על ידי דיבורי אברהם אבינו שהיו בבחינת גמגומים, בזמן שהלך ולא ידע להיכן הוא הולך.

ויתן השי"ת שנזכה כבר לדבורי משיח צדקינו בבירור, שיטהר העולם בדבוריו הקדושים, ויביא העולם לתיקונו, אכי"ר.

להצטרפות לרשימת התפוצה שילחו מייל לכתובת m0732951213@gmail.com
נ.ב. מידי פעם נשלחים בכתובת המייל הנ"ל שיחות שלא קיימים באופציות האחרות)